

توانمندسازی مهاجران افغان
در بنیاد «نیکو»

حمایت ژاپنی

گفت و گو با «ماریکو یاگی»
نماینده نیکو در تهران

رضا زحمتکش - مترجم زهرا زمانی | امروزه در جهان کشورهای مدعی تمدن سازی و تاثیر گذاری بر ملت ها، پای خود را فراتر از مرزهای داخلی و منطقه ای می گذارند. ژاپن که هیچ مرزی با افغانستان ندارد اما این کشور را دروازه تاثیر گذاری بر منطقه می داند و احتمالاً فهمیده است که وضعیت فعلی تا ابد ادامه نخواهد یافت. حضور و فعالیت ۳۵ ساله سازمان مردم نهاد ژاپنی نیکو (nico) در ایران مؤید این مسئله است که موضوع پناهندگان یک مسئولیت فراملی و مختص به تمام جهان است و باید از ظرفیت های بشر دوستانه همه کشورها استفاده کرد؛ در عین حال نباید از تاثیرات فرهنگی اینگونه فعالیت ها غافل شد. برای آشنایی بیشتر با فعالیت های سازمان مردم نهاد نیکو سراغ نماینده این سازمان در تهران رفتیم، «ماریکو یاگی» با نام اسلامی مریم تازه مسلمانی است که حدود یک سال و نیم در ایران فعالیت می کند. زمانی که به محل دفترشان می رویم، هرگز از ورودی خلوت و سوت و کور ساختمان نمی توان حدس زد که در راهروی ورودی یک مجموعه خیریه ژاپنی حضور داریم، اما حضور بی شمار مهاجران و پناهندگان در داخل ساختمان برخلاف تصور اولیه مان است. گفت و گوی ما با خانم ماریکو یاگی، نماینده سازمان نیکو در ایران که به گفته خودش دکنترای تخصصی در زمینه مطالعات بازگشت کنندگان جنگ دارد را در ادامه بخوانید.

دفتر مشهد اداره می شده و نتایج خوبی هم در بازگشت مهاجران داشته است. در مشهد دو شعبه اصلی داشتیم، یکی مربوط به امور بازگشت پناهندگان که اطلاعات لازم را به پناهندگان ارائه می کرد و شعبه دیگر به بازسازی مدارس در افغانستان کمک یا زمینه سودآموزی برای زنان بی سواد در هرات را مهیا می کرد، همانطور که گفتیم این شعبه مستقیم با افغانستان در تماس بود؛ در نهایت از سال گذشته دفتر اصلی را به تهران منتقل کردیم.

در مشهد چه فعالیتهایی برای پناهندگان داشتید؟

پروژه های آموزش فنی و حرفه ای نیکو در مشهد، از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۲ برگزار شد، در آن مهارت های پایه ای شغلی مانند کامپیوتر، انگلیسی، مهارت های نویسندگی، مبانی گرافیک، حسابداری، شبکه و بازاریابی به پناهندگان افغان و نوجوانان محروم آموزش داده و پس از آن برای کارایی کارآموزان در بازار کار افغانستان و ایران تلاش هایی کردیم. در این دوره ها بیش از ۳۵۰۰ دانش آموز بالای ۱۸ سال دانش و حرفه ای برای درآمدزایی و ادامه بهتر زندگی آموختند.

با توجه به فعالیت ده ساله بنیاد نیکو به

سازمان نیکو چه فعالیت هایی در زمینه پناهندگان در جهان به ویژه ایران دارد؟ نیکو سازمانی غیر دولتی و ژاپنی است که در سال ۱۹۷۹ میلادی یا ۱۳۵۸ شمسی در شهر توکیو تاسیس شد.

نیکو در هر کشوری پروژه های متفاوتی دارد اما در ایران منحصر می شود به پناهندگان افغان چرا که تعداد زیادی از آن ها در ایران هستند. این سازمان خدمات مختلفی در حمایت از مهاجران برای بازگشت داوطلبانه به میهن، از ابتدایی ترین مرحله، یعنی شناسایی توانایی ها، هدف های شغلی مهاجران و راهنمایی ها و مشاوره های لازم برای دستیابی به اهداف تا برگزاری دوره های آموزشی و سمینارهای کاربردی و تلاش برای کارایی کارآموزان در افغانستان انجام می دهد. برای نیکو همان اندازه که تشویق و کمک به بازگشت داوطلبانه پناهندگان مهم است، کمک های بشر دوستانه در افغانستان برای برقراری صلح و بازسازی این کشور هم اهمیت دارد.

سال ۲۰۰۲ نیکو پروژه های گسترده ای را در استان هرات شروع کرد اما به دلیل جنگ های داخلی و ناامنی ترجیح داد در مشهد به فعالیت بپردازد، لذا از ده سال پیش این پروژه ها در

چه چیزی باعث شد که شما به عنوان یک زن ژاپنی به ایران بیاید و در زمینه کمک های بشر دوستانه برای پناهندگان افغان فعالیت کنید؟

از وقتی دوازده ساله بودم چیزهای زیادی در مورد جنگ می شنیدم و همان زمان دوست داشتم که در کارهای بشر دوستانه شرکت کنم؛ تصمیم داشتم در آینده چنین مسیری را طی کنم و جلوی انسان ها را بگیرم که این قدر به یکدیگر آسیب نزنند، بنابراین لیسانس حقوق بین الملل را از انگلستان گرفتم اما بعد به این نتیجه رسیدم که برای کمک واقعی این مدرک فایده ای ندارد، لذا برای مقطع دکنتر، رشته مطالعات بازگشت کنندگان جنگ را در نیویورک انتخاب کردم. همزمان بر روی جنگ های خاورمیانه خیلی تمرکز داشتم و تصور می کردم اگر بین این مردم باشم، آن ها مرا قبول نمی کنند چون یک بودایی ام و با مسلمانان از لحاظ فرهنگی و زبانی تفاوت دارم. این نگرانی ها ادامه داشت تا با همسر ایرانی ام آشنا شدم و از آن موقع شروع کردم به فارسی یاد گرفتن چرا که فارسی و دری به هم خیلی نزدیک اند و بعد مسلمان شدم. در همین راستا تلاش می کردم به پناهندگان کمک کنم، بعد به سازمان نیکو در خواست دادم و الان هم در تهران مشغول به کارم.